

DOM

afsagt den 10. oktober 2008

SS 2404/2007
(SA2-2006-6200-0033)

Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte

CPR. nr. (Født 1989)

Der har medvirket domsmænd under behandlingen af denne sag.

Tiltalen og parternes påstande

Under denne sag har statsadvokaten for Nordsjælland og Københavns Vestegn ved tilkendegivelse modtaget af retten den 16. marts 2007 nedlat påstand om, at Tiltalte i medfør af indfødsretslovens § 8 b, stk. 1 skal frakendes sin danske indfødsret og i medfør af udlændingelovens § 22 udvises af landet.

Tiltalte har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Vedrørende sagsbehandlingen:

Tiltalte blev den 27. oktober 2005 anholdt og samme dag sammen med tre andre varetægtsfængslet som sigtet for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 114.

Ved anklageskrift af 31. august 2006 blev tiltalte og de tre andre tiltalt for forsøg på terrorisme efter straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1 jf. § 21.

I anklageskriftet blev over for de andre tiltalte taget forbehold om udvisning, for den ene tiltaltes vedkommende tillige om frakendelse af dansk indfødsret.

Ved tilkendegivelse af 30. november 2006 blev der over for tiltalte og to af de andre tiltalte nedlagt påstand om frakendelse af deres danske indfødsret og for alle tiltaltes vedkommende om udvisning.

Den 6. december 2006 blev sagen indledt ved nævningeting ved Østre Landsret.

Den 15. februar 2007 blev tiltalte fundet skyldig.

Anklageren frafaldt herefter påstanden om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning, men tog samtidig forbehold for på et senere tidspunkt at nedlægge disse påstande under en selvstændig sag.

Ifølge retsbogen fra Østre Landsret bemærkede forsvareren hertil, at han ikke mente, at der var grundlag for at udskille disse spørgsmål til senere påkendelse.

Derpå blev sanktionsspørgsmålet procederet, og straffen blev fastsat til fængsel i 7 år.

Tiltalte ankede dommen til formildelse, mens anklagemyndigheden ankede til skærpelse.

Ved tilkendegivelse af 16. marts 2007 indbragte statsadvokaten spørgsmålet om frakendelse af indfødsret og udvisning for retten i Glostrup, der udsatte behandlingen på Højesterets afgørelse af strafudmålingsanken.

Under behandlingen ved Højesteret gjorde tiltaltes forsvarer blandt andet gældende, at der efter straffelovens § 82, nr. 12 ved strafudmålingen skulle tages hensyn til, at tiltalte risikerede at blive frakendt sin danske indfødsret og udvist.

Højesteret stadfæstede strafudmålingen den 3. oktober 2007 med bemærkning, at tiltalte var fundet skyldig i forsøg på den alvorligste form for terrorisme; men at det imidlertid samtidig måtte tages i betragtning, at han kun lige var fyldt 16 år på gerningstidspunktet, hvorved Højesteret henviste til straffelovens § 82, nr. 1 og § 33, stk. 3.

Herefter blev der taget skridt til berømmelse af sagen ved retten i Glostrup.

Vedrørende tiltaltes statsborgerforhold:

Tiltalte er født i Danmark. Hans forældre var ved hans fødsel danske statsborgere.

Ifølge oplysningerne i sagen stammer familien oprindeligt fra Palæstina, og alle i familien har jordansk pas. Hans forældre og søskende havde alle inden hans fødsel erhvervet dansk indfødsret.

Ved ransagning i hjemmet i forbindelse med anholdelsen den 27. oktober 2005 blev blandt andet fundet et jordansk pas for tiltalte, udstedt den 10. september 2003, et jordansk ID-kort for tiltalte udstedt samme dato samt en jordansk fødselsattest for tiltalte udstedt den 10. august 1989.

Statsadvokaturen har oplyst, at man ikke ved udfærdigelsen af anklageskriftet af 31. august 2006 var bekendt med, at også tiltalte kunne være i besiddelse af dobbelt statsborgerskab, og at det var baggrunden for, at der ikke i anklageskriftet over for tiltalte blev taget forbehold om frakendelse af indfødsret og udvisning, således som der blev for de andre tiltalte.

I midten af november 2006 blev man opmærksom på muligheden af dobbelt statsborgerskab, og der blev indhentet en udtalelse fra Udlændingesservice om udvisningsspørgsmålet.

Ved starten på sagen i Østre Landsret påstod tiltalte vedrørende påstanden om frakendelse af indfødsret og udvisning principalt afvisning, subsidiært frifindelse, idet han bestred at have dobbelt statsborgerskab.

Derfor forsøgte statsadvokaturen gennem Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration at fremskaffe yderligere dokumentation for, at tiltalte var jordansk statsborger.

Den 12. februar 2007 meddelte ministeriet blandt andet, at tiltaltes far efter jordansk ret ikke automatisk fortabte sit jordanske statsborgerskab ved erhvervelsen af dansk indfødsret, og da der ikke foreligger noget om, at faderen skulle have frasagt sig sit jordanske statsborgerskab, måtte tiltaltes far antages at have bevaret sit jordanske statsborgerskab. Da faderen ved tiltaltes fødsel således var jordansk statsborger, har tiltalte efter jordansk lov automatisk fået jordansk indfødsret ved sin fødsel. Ministeriet kunne dog ikke udtale sig om, hvorvidt tiltalte efter udstedelsen af passet i 2003 måtte være blevet løst fra sit jordanske statsborgerskab. Derfor havde man bedt det danske generalkonsulat i Amman undersøge dette nærmere hos de jordanske myndigheder, men endnu ikke fået svar.

Dette svar forelå endnu ikke, da nævningesagen afsluttedes den 15. februar 2007; men den 20. februar 2007 fremkom bekræftelse fra de jordanske myndigheder på, at tiltalte var registreret som jordansk statsborger, og den 6. marts 2007 meddelte ministeriet definitivt, at det måtte lægges til grund, at tiltalte er jordansk statsborger.

Udtalelse fra Udlændingesservice

Udlændingesservice har den 21. november 2006 afgivet udtalelse om udvisningsspørgsmålet.

Tiltalte, der i forbindelse med nævningesagen havde valgt ikke at udtale sig, ønskede heller ikke at lade sig afhøre til brug for denne udtalelse.

I udtalelsen fra Udlændingesservice tiltrædes anklagemyndighedens indstilling om, at der uanset tiltaltes mangeårige tilknytning til Danmark nedlæg-

ges påstand om udvisning.

Det anføres i udtalelsen blandt andet, at hjemmelen for en udvisning efter frakendelse af indfødsret skal findes i udlændingelovens § 22, nr. 6, som den var gældende på gerningstidspunktet. Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger forhold, der kan antages at gøre en udvisning særligt belastende, jf. lovens § 26, bemærkes specielt omkring risikoen for overlast i det land, hvortil udvisning skulle ske, jf. bestemmelsens stk. 1, nr. 6, at man ikke var i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt tiltalte ville risikere at blive udsat for særligt byrdefulde strafforanstaltninger ved udrejse til Jordan, eller om tiltalte dér ville risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Under sagen har statsadvokaturen påny forespurgt Udlændingesservice angående risikoen ved en udvisning, og Udlændingesservice har den 1. oktober 2008 meddelt, at man fortsat ikke har nogen oplysninger om eventuel anvendelse af dobbeltstraf i Jordan eller om, hvorvidt tiltalte risikerer at blive udsat for særligt byrdefulde foranstaltninger ved en udrejse til Jordan. Udlændingesservice anvender i dag samme formulering om dette spørgsmål som i udtalelsen af 21. november 2006.

Forklaringerne under hovedforhandlingen

Tiltalte har forklaret, at han taler arabisk med sin far og mor og dansk med sine søskende. Hans forældre taler dansk, hans far noget bedre end moderen; men da de taler bedst arabisk, taler han det sprog med dem. Han har taget 9. klasse eksamen fra **Skole 1**. Det er en arabisk privatskole. Han er blevet undervist i arabisk der, et par timer om ugen til sidst. Der er flest timer i de små klasser, hvor man skal lære alfabetet osv, og det aftrappes efterhånden. Han snakker og skriver udmærket arabisk, men ikke ganske som en indfødt. En indfødt araber ville kunne høre, at det ikke er hans hovedsprog. Ham bekendt er det eneste familie, som de har i Jordan, hans fars søster, der vist er 67-68 år. Han ved ikke nøjagtigt, hvor hun bor. Han kan faktisk ikke selv huske at have været i Jordan; men hans far har fortalt, at han var med for ca. 14 år siden. De skulle da egentlig til Palæstina, men kørte gennem Jordan. Han har ikke været i Jordan siden. Han ved godt, at han har jordansk ID-kort og pas som er udstedt i 2003. Han har ikke selv haft noget at gøre med udstedelsen af disse dokumenter; men han vidste godt, at han havde dem. Det er noget, som hans far har fortalt.

Om frihedsberøvelsen i forbindelse med sagen forklarede tiltalte, at han først sad to måneder i isolation i Køge arrest. Derefter blev han omkring nytår overført til en institution på Nykøbing Sjælland, hvor han befandt sig et års tid. Der var kun mulighed for uddannelse i form af 8. eller 9. klasse, og det var ikke relevant for ham, der jo havde 9. klasse. Siden kom han på Spidsen og var der 2-3 måneder og til sidst på **Institution 1**, hvor han var knap et år. Heller ikke der var der mulighed for uddannelse udover 9. klasse. Efter

domfældelsen i nævningetinget kom han til Vridsløselille, hvor han var og er den yngste i hele fængslet. Da han blev flyttet op på afsoningsafdelingen, tog han på fængslets opfordring et 70-timers kursus; "Kognitive færdigheder". Derefter begyndte han at tage HF. Han har afsluttet en del enkeltfag og mangler nu kun et enkelt år. Den 21. august i år blev han overført til Hørslev, hvor man er i gang med at sørge for, at han kan få udgang til at gå i skole. Der er netop kommet besked fra politiet om, at det er i orden, at han får udgang til at følge **Uddannelse 1**. Der mangler alene godkendelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Under afsoningen har han haft udgang, aftrappet fra først med to ledsagere til nu uledsaget udgang over en hel weekend. Han har tre gange haft uledsaget udgang i en hel weekend hos sin familie. Han har et meget nært forhold til sine **Oplysninger om familie udeladt**

Udeladt. Han har selv planer om at læse videre til IT-ingeniør, når han er færdig med sin HF. Han ved, at hans far sammen med faderens bror ejer en grund på Vestbredden, hvor der er blevet bygget et hus. Han har aldrig selv været dernede og har ikke nærmere kendskab til det.

Vidne 1 har forklaret, at han er 32 år og den næstældste af tiltaltes søskende. **Oplysninger om familie udeladt**. Det er rigtigt, at familien har en ejendom på Vestbredden, hvor der er bygget et hus. Det tilhører vidnets far, vidnets fars søster og bror samt vidnets afdøde farmor. Vestbredden ligger som bekendt i Palæstina, men er under israelsk kontrol. Israelerne står for grænsekontrollen mod Jordan. Hvis man har jordansk pas, er det nødvendigt med et særligt kort for at passere grænsen. Vidnet har selv for 7-8 år siden været dernede. På det tidspunkt fløj han direkte til Tel Aviv og brugte sit danske pas. Han blev stoppet ved grænsen og fik stillede forskellige sikkerhedsspørgsmål, men havde ikke problemer derudover.

Der er et tæt forhold mellem alle søskende. Specielt har de alle et særligt forhold til tiltalte, fordi han er den yngste. Blandt andet hentede vidnet ham selv fra skole, da tiltalte var lille. De taler primært arabisk til forældrene, men indbyrdes taler søskende både arabisk og dansk. I øvrigt mikser de de to sprog, så de anvender danske udtryk når de taler arabisk og vice versa. De lægger imidlertid meget vægt på at bruge dansk.

Vidnet er selv i gang med at læse en masteruddannelse i økonomi. Alle de andre søskende har også taget eller er i gang med at tage en uddannelse efter endt skolegang. Blandt andet er der en bror, der læser til **Stilling 1**, en søster går i gymnasiet, og en anden søster på **Skole 2**. En tredje læser til **Stilling 2**, og en fjerde læser **Uddannelse 2**. De omgås alle i familien danskere.

Før tiltaltes sag var vidnet selv i Jordan, hvor han i Amman lufthavn blev hevet ind og udsat for en grov afhøring over længere tid. Han tog til Jordan, fordi hans far havde været dernede og på vej til Vestbredden havde besøgt sin storesøster, der bor i Jordan. Faren var da blevet syg, og vidnet blev nødt til at tage derned. Han kan ikke huske, hvilket pas han da rejste på. Efter tiltaltes sag har hans far været dernede. Hans far har fortalt, at på et tidspunkt, hvor han var i Jordan efter tiltaltes sag, blev han hevet ind til afhøring og fik da at vide, at man kendte alt til tiltaltes sag. Vidnet ved ikke, om hans far i den forbindelse fik problemer med at komme videre ind til Vestbredden.

Vidne 2 har forklaret, at han er 34 år og den ældste af de **Antal** søskende. Han er både dansk og jordansk statsborger. Han er gift. Hans kone er af palæstinensisk oprindelse, og derfor er han kommet en del på Vestbredden. De har ofte været nede i familiens hus og ofte besøgt konens familie. Gennem 8 år har han ikke oplevet nogen problemer, hverken hvis de kom gennem Jordan eller over Tel Aviv. Man kan ikke komme til Vestbredden, medmindre man har et europæisk pas eller et palæstinensisk ID-kort. Familien havde oprindeligt palæstinensisk ID-kort, men blev nægtet fornyelse af dem i 1984. De skal fornys hver 4. år. Han mener, at han var nede på Vestbredden to gange, mens tiltaltes sag kørte, og i den sammenhæng oplevede han ingen problemer. Sidste gang, han var dernede, var han i bil. Hans kone skulle ind over en anden grænseovergang, fordi hun har palæstinensisk pas. Det var den første juli i 2007. Da han kom fra Jordan og skulle ind til Vestbredden, blev han holdt tilbage i 12 timer og afhørt af tre forskellige grupper. De spurgte blandt andet efter hans brøders navn, og da de kom til tiltalte, spurgte de nøje ind til ham. Efter de 12 timer fik han besked på, at han kunne komme igen den næste dag. Den næste dag blev han påny afhørt, og til sidst fik han tilkendegivet, at han var nægtet adgang til Vestbredden for en periode på 10 år, hvilket også blev stemplet i hans pas. Han forsøgte via den danske ambassade uden held at få ændret afgørelsen.

Vedrørende sit forhold til tiltalte har han forklaret, at han ikke har boet hjemme i et stykke tid, så derfor er hans forhold til tiltalte ikke specielt tæt udover, at han naturligvis har set ham, når han har været på besøg hos forældrene hvilket hænder op til to gange om ugen.

Vidne 3 har forklaret, at han er den tredjejyngste. Yngre end ham er en lillesøster og så tiltalte. Han har som tiltalte både dansk og jordansk statsborgerskab. Han blev faktisk først i forbindelse med tiltaltes sag opmærksom på, at han også selv var jordansk statsborger. Han opfatter familien som fuld integreret. Hans søstre har f.eks. ingen restriktioner, har gået i blandet klasse i skolen, og de har danske venner og bekendte. Han læser selv på **Skole 2** med henblik på **Uddannelse 3**. Han har lagerarbejde ved siden af. Han har boet hjemme hos forældrene til og med i dag, men fra i morgen har han fået egen lejlighed. Der er et meget tæt forhold mellem ham og tiltalte, og han kan slet ikke forestille sig, hvordan dette skulle kunne fortsætte, hvis tiltalte bliver udvist til Jordan.

Vidne 4 har forklaret, at han er ansat på **Institution 2** på Nykøbing Sjælland, hvor blandt andet anbringes 15-18-årige kriminelle som surrogat- fængsling. I visse tilfælde er der også tale om, at unge under 15 år bliver anbragt til pædagogisk observation. **Institution 2** er opdelt i fire afdelinger, den ene med 4 personer, de tre andre hver med 5 personer. Sidste år var der i gennemsnit tale om et ophold på 56 dage. Man forsøger under opholdet deroppe at foretage adfærdskorrektion, men har ingen illusioner om, at denne nødvendigvis holder mere end 14 dage, når de unge kommer væk derfra.

Tiltalte var usædvanlig, idet han sad der usædvanlig lang tid, omkring 10 måneder. For hans vedkommende var der intet behov for adfærdskorrektion. Han adskilte sig væsentligt fra det sædvanlige klientel deroppe. På stedet kan man tilbyde undervisning indtil 8.-9. klasses niveau, men da **Tiltalte** allerede havde 9. klasse, kunne man ikke tilbyde ham yderligere. Han virkede meget interesseret i dansk skik og brug, og vidnet havde mange samtaler med ham. Han kunne fint omgås de andre anbragte og var faktisk en stabiliserende faktor på afdelingen.

Vidne 5 har forklaret, at hun er afdelingsleder på **Institution 1**, der er en sikret afdeling for varetægtsfængslede unge og administrativt frihedsberøvede mindreårige. Tiltalte var på afdelingen ca. 9 måneder, hvilket er langt mere end den typiske opholdstid dér. Der var ialt 5 unge på den afdeling, hvor han havde ophold. Hun har snakket meget med tiltalte om samfundsforhold, familiemønstre med mere. Da han blev overført fra **Institution 2**, havde man fået oplysning om, at han var lidt besværlig. Hun kan huske, at det blandt andet skulle dreje sig om, at han insisterede på at have egne køkkenting til madlavning. De bemærkede imidlertid intet. Tværtimod oplevede de, at han nogle gange ligefrem sagde noget til de andre unge, hvis de gik over gevind.

Vidne 6 har forklaret, at han siden 1991 har forsket i politiske forhold generelt i Mellemøsten, men for så vidt ikke kan kalde sig en Jordan-ekspert. Han har personligt flere gange været i Jordan. Vedrørende Jordan kan han oplyse, at Jordan på den ene side giver indtryk af at være et reformvenligt land, men på den anden side alligevel ikke fremstår som et fuldt udviklet demokrati. Vedrørende domstolssystemet har man et civilretligt domstolssystem, der blandt andet tager sig af kriminelle sager. Derudover har man et Sharia-system, der tager sig af religiøst betingede sager, og så blev der i 1991 oprettet en såkaldt State Security Court. Den blev oprettet i forbindelse med, at undtagelsestilstanden, som havde været gældende hidtil, blev ophævet i 1991. Denne State Security Court lever bestemt ikke op til sædvanlige retningslinjer for domstolsvirksomhed. Man kan nærmest beskrive, at der fortsat består en slags begrænset undtagelsestilstand. Organisationen Freedom House foretager årligt en rating af verdens lande i relation til demokrati, ytringsfrihed m.m., og der vurderes Jordan at ligge på samme

niveau som før 1991. Siden et Radisson hotel blev bombet i 2005, har man lavet forskellige tiltag med terrorlovgivning, og flere sager er blandt andet blevet overført til State Security Court. For de sager, som verserer ved denne ret, gælder de sædvanlige retsregler ikke. Jordan har selv to menneskerettighedscentre. Det ene er et nationalt, og derudover er der private.

Han kan ikke sige det med sikkerhed, men hans personlige mening er, at den jordanske efterretningstjeneste ville være meget interesseret i, hvilke informationer de ville kunne få ud af en person, som i Danmark er idømt 7 års fængsel for forsøg på terror, og efter hans oplysninger er det ikke sundt at være udsat for en sådan interesse fra efterretningstjenesten. Han kan her blandt andet henvise til, at ifølge rapport fra de førnævnte organisationer er Jordan et af de lande, som USA skal have sendt folk til afhøring i, fordi afhøringen der formodes at kunne foregå på mereeffektiv måde, end det var muligt i amerikansk regi. Det fremgår også af rapporter fra de førnævnte organisationer, at der anvendes tortur i Jordan.

Forsvareren har fremlagt forskelligt materiale fra blandt andet organisationerne Freedom House og Human Rights Watch om situationen i Jordan, udskrevet fra Flygtningenævnets hjemmeside

Retten's begrundelse og resultat

Vedrørende tiltaltes påstand om afvisning:

Tiltalte har nedlagt påstand om, at anklagemyndighedens påstande skal afvises.

Til støtte herfor har tiltalte først gjort gældende, at der er sket en bindende påtalebegrænsning. I anklageskriftet af 31. august 2006 blev over for andre af de tiltalte taget forbehold med hensyn til påstand om ophævelse af indfødsret og udvisning. Der blev ikke taget noget forbehold over for tiltalte, til trods for, at hans jordanske fødselsattest, pas og ID-kort var fundet ved ransagningen den 27. oktober 2005, og at politiet således allerede da har været bekendt med, at der sandsynligvis forelå det dobbelte statsborgerskab, der er en betingelse for at kunne nedlægge påstand om frakendelse af indfødsret. Uanset om det manglende forbehold måtte skyldes en fejl fra anklagemyndighedens side, må dette betragtes som en bindende påtalebegrænsning i relation til tiltalte, der er bibragt en berettiget forventning om, at der ikke ville blive nedlagt sådanne påstande over for ham, således at anklagemyndigheden ikke efterfølgende kan rejse sag om disse spørgsmål.

Tiltalte har desuden gjort gældende, at spørgsmålet burde have været afgjort under nævningsagen, og har til støtte herfor blandt andet påpeget, at ved at udskyde spørgsmålet har man afskåret både landsretten og Højesteret fra at lade en eventuel udvisning indgå ved vurderingen af strafudmålingen. En af-

gørelse dengang ville sandsynligvis også være resulteret i frifindelse for påstanden om ophævelse af indfødsretten, idet den da bestående tvivl om det dobbelte statsborgerskab, som er en betingelse for ophævelse af dansk indfødsret, ville være kommet tiltalte til gode. Endelig har tiltalte henvist til den tid, der er forløbet siden sagens afgørelse i landsretten.

Anklagemyndigheden har heroverfor anført, at det skyldes en fejl baseret på manglende oplysninger om tiltaltes jordanske statsborgerskab, når der ikke i anklageskriftet også blev taget forbehold i relation til tiltalte. Den kompetente myndighed bag tiltalerejsningen var statsadvokaten, og der kan ikke ske identifikation mellem statsadvokaten og det efterforskende politi med hensyn til besiddelse af oplysninger. Straks, da man fik oplysning om muligheden for dobbelt statsborgerskab, undersøgte man spørgsmålet nærmere og nedlagde påstanden, der var behørigt tilkendegivet tiltalte inden nævningesagens start. Der foreligger derfor ingen bindende påtalebegrænsning, og tiltalte, der må have vidst, at han havde jordansk statsborgerskab, er ikke bi-bragt nogen berettiget forventning om, at der ikke over for ham som over for de andre ville blive nedlagt påstand om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

Når spørgsmålet ikke blev afgjort i forbindelse med nævningesagen, skyldes det, at forsvareren bestred, at tiltalte skulle være jordansk statsborger. Dette gjorde det nødvendigt at indhente yderligere oplysninger, og fordi disse ikke kunne nå at komme frem, inden nævningesagen skulle afsluttes, måtte spørgsmålet udsættes til senere afgørelse, hvilket der udtrykkeligt blev taget forbehold om ved sagens afslutning.

Retten bemærker, at efter forklaringerne, herunder tiltaltes egen, har tiltalte været klar over, at han som resten af familien havde jordansk pas. Da anklageskriftet fremkom med forbehold om frakendelse af indfødsret og udvisning over for en af de andre tiltalte, må tiltalte have været klar over, at det måtte bero på en fejl eller uvidenhed om hans dobbelte statsborgerskab, at der ikke over for ham blev taget tilsvarende forbehold. Der er således ikke grundlag for at fastslå, at anklagemyndighedens manglende forbehold i anklageskriftet har skabt en berettiget forventning hos tiltalte om, at påstanden ikke ville blive nedlagt. an lægges en bindende påtalebegrænsning, og desuden var der allerede inden nævningesagens start sket behørig forkyndelse for tiltalte af påstandene om frakendelse og udvisning.

Påstandene var som anført nedlagt under nævningesagen, og det blev ved sagens afslutning udtrykkeligt meddelt, at selvom det på grund af de manglende oplysninger måtte frafalde at afgøre spørgsmålet under nævningesagen, blev der taget forbehold om efterfølgende at rejse det under en særskilt sag. Anklagemyndigheden indbragte spørgsmålet for retten, såsnart den yderligere dokumentation for det jordanske statsborgerskab indløb, kun lidt over en måned efter, at landsrettens dom var afsagt., og som det blandt andet fremgår af henvisningen dertil i forsvarerens procedure i forbindelse med ankesa-

gen for Højesteret, har tiltalte ikke på noget tidspunkt kunnet have en forventning om, at påstanden var endeligt frafaldet.

Retten finder derfor ikke grundlag for at afvise sagen.

Vedrørende tiltaltes frifindelsestilstand:

Efter indfødsretslovens § 8 b, stk. 1 kan der ske frakendelse af dansk indfødsret, hvis der sker domfældelse for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 eller 13, idet det dog er en yderligere betingelse, at den pågældende ikke derved bliver statsløs.

Tiltalte er dømt for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, og udover at være i besiddelse af dansk statsborgerskab er han også statsborger i Jordan.

Forudsætningerne for anvendelse af indfødsretslovens § 8 b, stk. 1 er derfor til stede.

Om der skal ske frakendelse, beror på en konkret vurdering.

Vedrørende de momenter, der i den forbindelse skal lægges vægt på, er i forarbejderne til loven anført blandt andet:

"I overensstemmelse med almindelige betragtninger om proportionalitet er det hermed forudsat, at domstolene ved vurderingen ... foretager en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende....."

Ved denne vurdering bør der navnlig lægges vægt på personens tilknytning her til landet og til udlandet, herunder det eller de lande, den pågældende tilhører er statsborger i. der kan i den forbindelse bl.a. lægges vægt på varigheden og karakteren af en persons ophold i Danmark og i udlandet...."

I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Den betydning, en frakendelse har for pågældende, kan dog tale afgørende herimod. Herunder bør der ikke ske frakendelse i forbindelse med selv meget alvorlige forhold, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene en meget ringe tilknytning til et andet land....."

Udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning bør i et vist omfang indgå i proportionalitetsafvejningen...."

Det hedder videre, at hvis der er sammenfald mellem de hensyn, der skal indgå ved vurderingen af spørgsmålet om frakendelse af indfødsret, og de hensyn, der indgår ved vurderingen efter udlændingeloven i relation til inddragelse af opholdstilladelse og udvisning, og der bør normalt ikke ske fra-

kendelse af indfødsret, hvis vurderingen efter udlændingeloven ikke ville føre til udvisning,

Efter udlændingelovens § 26 skal der ved udvisning tages hensyn til, om udvisningen må antages at være særligt belastende, navnlig på grund af blandt andet den pågældendes tilknytning til det danske samfund og til herboende personer, den pågældendes manglende eller ringe tilknytning til det land, hvor den pågældende kan ventes at tage ophold, samt til risikoen for, at den pågældende vil lide overlast i det land.

Tiltalte har den stærkest mulige tilknytning til Danmark. Han har dansk indfødsret, fordi han er født i Danmark af forældre, der var danske statsborgere. Han er vokset op i Danmark. Han taler og skriver dansk flydende, med endda topkarakterer i skolen i såvel skriftligt som mundtligt dansk. Alle hans søskende er danske statsborgere, vokset op i Danmark og er i gang med videregående uddannelser her i landet.

Tiltalte har kun særdeles ringe tilknytning til Jordan. At han i dag er statsborger dér, beror ikke på noget personligt valg fra hans side. Efter de jordanske regler blev han automatisk jordansk statsborger ved fødslen, fordi hans far var jordansk statsborger. Han kan ikke have haft nogen indflydelse, hverken på, at der kort efter hans fødsel blev lavet en jordansk fødselsattest, eller at der, da han var 14 år, blev udstedt jordansk pas og det ID-kort. Der ses intet grundlag for at bestride hans oplysning om, at han kun har været i Jordan en eneste gang, som 4-årig. Der ses heller intet grundlag for at bestride oplysningerne om, at han af familie i selve Jordan kun har en ældre faster og hendes børn, som han ingen forbindelse har til. At han taler og skriver arabisk, fordi han har modtaget modersmålsundervisning her i Danmark, ses ikke af afgørende betydning.

Vedrørende spørgsmålet om risikoen for dobbeltstraf eller overlast i Jordan bemærkes, at tiltalte er dømt for terrorisme, en forbrydelse, der ofte har rækkevidde ud over det enkelte lands grænser; som generelt er stærkt fordømt, og hvor der med henblik på forebyggelse og efterforskning er udbredt internationalt samarbejde.

Udlændingetjenesten har både i den oprindelige udtalelse fra 2006 og i den helt friske udtalelse fra oktober 2008 meddelt, at man ikke er i besiddelse af oplysninger om risikoen for, at tiltalte i Jordan kan blive udsat for at blive tiltalt og dømt for det samme forhold, som han er dømt for her i landet, eller om risikoen for, at han vil kunne blive udsat for særligt byrdefulde foranstaltninger dér.

Heroverfor står de oplysninger om forholdene i Jordan, der under sagen er fremkommet gennem forsvarerens materiale, blandt andet fra Flygtningetjenestens eget baggrundsmateriale og gennem Vidne 6's forklaring, og tiltaltes brøders forklaringer om deres erfaringer med myndigheder-

ne ved rejse til Jordan og Vestbredden efter tiltaltes dom.

Retten finder ikke at kunne bortse fra, at tiltalte i Jordan vil risikere at blive tiltalte og dømt for den samme forbrydelse, som han er dømt for her i landet, eller at han risikerer at lide overlast som omhandlet i udlændingelovens § 26, nr. 6.

Endelig finder retten, at der bør lægges vægt på, at tiltalte kun lige var fyldt 16 år, da han begik det forhold, som han er dømt for, og at han må antages anskyndet til den i øvrigt relativt beskedne bistand, som han ydede, af ældre personer. Som blandt andet lovfæstet i straffelovens § 82, nr. 1 og § 33, stk. 3 er det et grundlæggende princip i dansk strafferet, at der i vidt omfang tages hensyn til, at en gerningsmand er under 18 år gammel.

Efter denne samlede vurdering finder retten ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at frakende tiltalte hans danske indfødsret.

Tiltalte frifindes derfor for påstanden om frakendelse af indfødsret og påstanden om udvisning.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Dommer